

Departementschef straks blev mødt. Dette, at der er iværksat et Forfremmelsessystem, som tidligere er omtalt, hvor man syntes at spore Indvirkningen af Sympati- og Antipatihensyn, er til største Skade for Hæren, thi det gode Kammeratskab og det gensidige Tillidsforhold, som er en fuldstændig Nødvendighed, om en Hær virkelig skal bruges til det, hvorfor man har den, ødelægges, naar uvedkommende Hensyn gøre sig gældende, og der indføres en saadan Vilkaarlighed, der tidligere gentagne Gange er omtalt.

Det forstaaer enhver, at i Hæren maa man fuldstændig kunne stole paa hverandre, og der har hidtil været et godt Kammeratskab i Hæren, men det rokkes, naar der finder Begivenheder Sted, som give Næring til Stræbernaturer. Det forekommer mig, at man har Grund til at befrygte, at den nuværende Departementschef ikke har fuldt ud Følelsen af, hvad det er for et Kammeratskab, det er nødvendigt at have i en Hær.

Nu udtalte den højtærede Forsvarsminister endvidere, at i denne Tid, hvor Ministeriet har til Opgave at udarbejde organisatoriske Love Forsvarssagen vedrørende, finder han det ikke rigtigt at skifte Medhjælp. Jeg vil hertil sige, at den, Hæren ønsker til Direktør eller øverste faglig Leder, ikke er en Kaptajn, der, medens han sidder som Direktør, springer op til at være Oberstløjtnant, men, som jeg sagde forrige Gang, jeg havde Ordet, en erfaren, dygtig og anset Mand, der kan se Tingene mere fraoven end en saadan Mand som den nuværende Departementschef.

Det er heller ikke nødvendigt paa nogen Maade at foretage noget Personskifte. Under de Forhold, der i Øjeblikket ere til Stede, vil det findes ganske rimeligt og naturligt, at den Mand, som eventuelt blev udnævnt til Direktør, beholdt de nuværende Departementschefer som sine Medarbejdere og Hjælpere. Det vilde i og for sig være ganske naturligt, indtil de af Ministeren omtalte Arbejder ere udførte.

Der kan jo ikke godt være Tale om, at det skulde være en af Departementscheferne, som ved sin Indflydelse forhindrede Ansættelsen af en Direktør ved f. Eks. at true med sin Eratræden. Det kan ikke godt tænkes, thi i saa Tilfælde burde der

ikke tages Hensyn dertil, og den højtærede Minister vil ganske sikkert let kunne finde Mænd med de Egenskaber, vi alle maaanse for at være nødvendige i Officerskorpset baade til Direktørposten og til Departementschefsposter.

Man hører saa ofte i saadanne Sager blive sagt: „Ja, jeg paatager mig det fulde Ansvar for det og det.“ Vi have ogsaa i den senere Tids Affærer hørt, at man har talt om at paatage sig det fulde Ansvar, men al den Tale om Ansvar er i Virkeligheden kun Mundsvejr, naar ikke det Tilfælde kan indtræffe, at den vedkommende kan komme til at undgælde for sit Ansvar derved, at de Ting, som han gaar i Borgen for, ikke ske paa den Maade, som de skulde. Naar ikke det Tilfælde foreligger, er al Tale om Ansvar ikke mere, end naar den handlende siger, at han garanterer for, at Tøjet ikke lider i Sol eller Regn, naar han dog ikke er villig til at give en ny Klædning i det Tilfælde, at nogen saadan Skade sker.

Imidlertid finder den højtærede Minister sig neppe foranlediget til efter Forhandlingerne her at ansætte en Direktør, efter hvad han sagde forleden. Der er da kun tilbage at nære et inderligt Haab om, at naar man nu her paa Rigsdagen er paa det rene med, at der maa foretages en Vending bort fra en uheldig Udvikling, og Dygtighed og virkelig Kundskab i højere Grad end tidligere maa blive krævet til de Poster, hvor saadanne Egenskaber kræves, da er det at haabe, at indtil der kommer en Direktør med det Ansvar, en saadan skal have, maa ogsaa Retsind og Retfærdighedskravet trænge saa højt op i den øverste Styrelse for Krigsministeriet, at Hæren ikke med nogen Grund kan føle, at der der er nogen Brist.

Den højtærede Konseilspræsident udtalte, da han havde Ordet forrige Gang under Debatten, at der ganske sikkert ikke vilde blive fremsat mange Lovforslag i indeværende Samling. Jeg tror, at alle, ikke alene vi herinde, men ogsaa Befolkningen i sin Helhed, ere glade over denne Udsigt til, at vi ikke atter skulle forøge vor Lovsamling med et stort Antal Love. Det er jo ikke saa, at enhver ny Lov er en Velsignelse for Befolkningen, saa det ere vi vistnok alle meget tilfredse med.